

Kalveren

Het kalf hoort bij de melkveehouderij: een koe geeft pas melk als haar eerste kalfje geboren is. Regelmatig is er discussie over het verblijf van de kalf bij de koe. Voor de zuivelsector staat de gezondheid van het kalf centraal. Als een kalf wordt geboren, is de weerstand nog laag en is het belangrijk dat deze zo snel mogelijk wordt opgebouwd. Als dit niet gebeurt, is het kalf zeer gevoelig voor diverse ziektes, zoals diarree en longontsteking. Belangrijke factoren die bijdragen aan een goede en verantwoorde start zijn: schone en goede hokken, de eerste melk van de moeder (biest) en geleidelijke blootstelling aan de omgeving.

De eerste melk

De eerste melk van de moeder is belangrijk, omdat er antistoffen en voedingsstoffen in zitten die essentieel zijn voor **een gezonde start** van het kalf. Deze melk heet biest. Om een droge en goede omgeving te bieden aan het kalf, wordt het kalf na geboorte eerst in een eenling box of iglo op de melkveehouderij gehuisvest. De melkveehouder kan op deze manier in de gaten houden of het kalf voldoende melk drinkt en gezond blijft. Het kalf kan zo op een verantwoorde manier een goede weerstand opbouwen en opgroeien.

Factsheet Kalveren

Huisvesting

Door kalveren apart van koeien te huisvesten wordt ook de overdracht van mogelijke ziektes voorkomen. Na ongeveer drie weken gaan kalveren over naar een groepshuisvesting met kalveren van hun eigen leeftijd, zo kunnen ze **socialiseren** met hun leeftijdsgenootjes.

De vrouwelijke kalveren (de vaarskalveren) blijven vaak op de melkveehouderij; zij zijn de toekomstige melkkoeien van het bedrijf. De stierkalveren gaan naar een kalverhouder.

Kwaliteitsborgingssystemen

De zuivelondernemingen stellen in kwaliteitsborgingssystemen specifieke **eisen aan de huisvesting en de verzorging** per leeftijdsgroep, dus zowel voor de volwassen koeien als voor de kalveren. Indien uit controle blijkt dat de melkveehouder, onvoldoende verzorging biedt, dient hij binnen een maand de zorg weer op orde te hebben. Daarnaast eisen zuivelondernemingen dat melkveehouders in de jaarlijks te evalueren bedrijfsgezondheidsplannen extra aandacht geven aan het opgroeien van de kalveren. Dat dienen zij te doen in samenspraak met een geborgde rundvee-dierenarts waarmee de melkveehouder een 1-op-1-relatie heeft.

